

‘Zonder uw hulp, geen viering’

In federatie As kregen ouders de vraag om zelf catechist te worden. Het werkt

- ▶ Ouders zijn uitgenodigd om mee te werken
- ▶ Het bisdom ondersteunt inhoudelijk
- ▶ Ook voor wie verder van de Kerk staat, blijkt het een positieve ervaring

Nicole LEHOUCQ

De zoektocht naar catechisten verloopt tegenwoordig in heel wat parochies moeizaam. In federatie As werd de vraag twee jaar geleden echter erg dringend. De toenmalige pastoor, die zelf catechese gaf, ging in 2011 immers om gezondheidsredenen vroeger dan voorzien op pensioen. Een federatieteam onder leiding van Jos Clijsters nam de parochie in handen. En de catechese? Daarvoor spraken ze de ouders aan.

„Op de ouderavond vroegen we hen om mee te doen”, zegt Clijsters. „We legden uit dat er anders geen viering zou zijn. Voor de vijfeneventig vormelingen vonden we zo vijf catechisten. En voor de eerste communie was er zelfs een luxeprobleem, want er meldden zich zo’n twintig kandidaten.”

Er werd een haalbare formule uitgestippeld voor jonge ouders

Het thema van de catechese wordt op verschillende manieren creatief uitgewerkt. © Jos Clijsters

met een drukke agenda, waarbij zij zich vooral goed voelen in wat ze doen. De federatie plande vijf bijeenkomsten voor de vormelingen en drie voor de eerste communicantjes. Die vonden telkens plaats op zaterdag, van vier tot half zes. Nadien sloten de ouders aan voor de eucharistievie-

ring, waarin de kinderen onder meer de voorbede lezen en de gaven aanbrachten. Dit jaar loopt het project voort en enkele catechisten werken verder mee.

Ria Thaens, verantwoordelijke van de dienst Parochiecatechese van het bisdom Hasselt, begeleidde de voorbereidende verga-

deringen met de ouders en reikte hen materiaal aan. „Het was mooi hoe zij elk op hun manier getuigden”, vertelt ze. „Ik denk wel dat het voor hen ook een ontdekking was. Op hun beurt konden ze aan andere ouders, van wie ze aan de schoolpoort reacties opvingen, de visie van de parochie toelichten.”

Marcia was een van de ouders die in het project stapte. Ze was voordien niet betrokken in de parochie, haar echtgenoot is niet gelovig. Hun dochter koos er echter voor zich te laten dopen toen ze zes was. „Ik ben gelovig opgevoed en kon wel mee in het verhaal”, zegt Marcia. „Dan kon het voor mevrouw Thaens. Ik vond dat heel ferm en werd vormselcatechist.”

„Ik denk wel dat het voor jonge ouders ook een ontdekking was”

Voor de eerste communicanten werd een parcours door de kerk uitgestippeld. Eén thema werd op acht plaatsen telkens anders toegelicht. De vrijwilligers verdeelden de taken. Ouders die in het onderwijs staan, verzorgden het inhoudelijke luik. „Dat zag ik niet zitten”, geeft Veerle toe. „Dat was voor mij te lang geleden. Ik begeleidde een groep kinderen. Dat vond ik fijn.” Anderen begeleidden het knutselen en Laura stelde mee de viering samen. „We werkten het thema *bij-zonder* uit”, zegt ze. Ria Thaens hielp ons om in ons enthousiasme, ook Jezus centraal te blijven stellen.”

Geen punt achter opvang

Kerkelijke opvangpunten beluisterden al heel wat slachtoffers van seksueel misbruik en blijven hun werk voortzetten

In januari 2012 publiceerden de bisschoppen en de religieuze oversten de brochure: *Verborgen verdriet – Naar een globale aanpak van seksueel misbruik in de Kerk*. In deze brochure werkten ze een beleidsplan uit voor de aanpak en preventie van seksueel misbruik in de Kerk. Ze kozen daarbij uitdrukkelijk voor erkenning en herstel van het leed dat de slachtoffers in het verleden werd aangedaan.

In de lijn van het standpunt van de brochure stemden de bisschoppen en religieuze oversten vorig jaar dan ook in met het voorstel van de parlementaire commissie voor de oprichting van een arbitragecentrum. Dat centrum ging van start in maart 2012. Slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag bij minderjarigen in een pastorale relatie, waarvan de feiten verjaard zijn, konden er vrijwillige financiële compensatie van de Kerk krijgen.

Daarnaast kwamen er ook opvangpunten voor de bisdommen en voor de religieuze congregaties, waar dezelfde slachtoffers terecht konden voor een luisterend oor of een persoonlijk gesprek.

Ondertussen beluisterden en hielpen die opvangpunten al heel wat slachtoffers. Ook de arbitrage ontmoette al een aantal slachtoffers met een verzoening en tegemoetkoming als resultaat. De bisschoppen drukken in een pers-

mededeling hun dankbaarheid uit aan allen die meewerken aan het herstel van het leed.

Eind oktober liep de termijn voor het indienen van een dossier bij het arbitragecentrum ten einde. De bisschoppen en religieuze oversten laten evenwel weten dat de opvangpunten blijven voortwerken, consequent met wat zij

in de brochure *Verborgen verdriet* schreven. (JVH)

Info op de www.misbruikindekerk.be of bij het centraal infopunt via 02 509 97 43 of info.misbruik@kerknet.be • De brochure *Verborgen verdriet* is uitgegeven bij Licap en kost 3,25 euro. Info op www.licap.be of via 02 509 96 72.

Overzicht van de opvangpunten

- ▶ **Bisdom Antwerpen**
Coördinator opvangpunt: Mevrouw Christine Dekkers
E-mail: opvangpuntmisbruik.antwerpen@kerknet.be
Telefoon: 0491 52 78 26
- ▶ **Bisdom Brugge**
Coördinator opvangpunt: Mevrouw Tine Van Belle
E-mail: opvangpuntmisbruik.brugge@kerknet.be
Telefoon: 0496 80 45 92
- ▶ **Bisdom Gent**
Coördinator opvangpunt: de heer Jacques De Decker
E-mail: opvangpuntmisbruik.gent@kerknet.be
Telefoon: 0491 71 00 33
- ▶ **Bisdom Hasselt**
Coördinator opvangpunt: de heer Rik Bloemen
E-mail: opvangpuntmisbruik.hasselt@kerknet.be
Telefoon: 0475 38 45 88
- ▶ **Aartsbisdom Mechelen-Brussel**
Coördinator opvangpunt: de heer Koen Jacobs
E-mail: opvangpuntmisbruik.mechelen-brussel@kerknet.be
Telefoon: 015 29 26 36
- ▶ **Unie Religieuzen van Vlaanderen (URV)**
Coördinator opvangpunt: de heer Luc Vanderheyden
E-mail: opvangpuntmisbruik.urv@kerknet.be
Telefoon: 0470 20 36 41

SOS Syrische bevolking

De internationale vredesbeweging Pax Christi International roept de Verenigde Naties, de Europese Unie, de nationale regeringen en de niet-gouvernementele organisaties op om de noodlijdende Syrische bevolking, in Syrië en de buurlanden, niet in de steek te laten. Volgens de VN hebben minstens vier miljoen Syriërs dringend humanitaire hulp nodig, omdat ze geen voedsel, water of brandstof hebben. Op tal van plaatsen vernietigden regeringstroepen doelbewust de infrastructuur als straf voor de bevolking. Pax Christi vraagt dat de internationale gemeenschap druk uitoefent opdat de Syrische overheid humanitaire hulp voor de burgers toestaat. Die noodhulp moet ook ten goede kunnen komen aan burgers in gebieden die niet langer door het Syrische bewind worden gecontroleerd.

Meer christenen vervolgd in Afrika

In 2012 nam de vervolging van christenen in Afrikaanse landen sterk toe. Dat is grotendeels het gevolg van de toenemende invloed van de islam. Een en ander blijkt uit de cijfers in de jaarlijkse *Ranglijst van de vervolging van christenen van Open Doors*, een organisatie die wereldwijd vervolgd christenen steunt. „De top tien bevat maar liefst acht landen waar de islam de grootste bedreiging vormt voor christenen”, stelt Jerry Dykstra van Open Doors vast. „Vooral op het Afrikaanse

continent winnen fundamentalistische groepen binnen de islam snel terrein. Zij hebben de hand in tal van gewelddadige aanvallen en infiltreren in de politiek, in het zakenleven en in justitie. Op meerdere plaatsen vullen zij een machtsvacuüm op.” Net als de vorige jaren voert Noord-Korea de ranglijst aan. „Het loutere bezit van een Bijbel volstaat er om opgepakt of geëxecuteerd te worden”, weet Dykstra. Opmerkelijke blikvanger in de lijst van vervolgd christenen is het West-Afrikaanse Mali, dat opklimt naar de zevende plaats. Open Doors schat dat er wereldwijd honderd miljoen christenen wegens hun geloof worden vervolgd.

Groeiend geweld in Pakistan

Mgr. Joseph Coutts, de katholieke aartsbisschop van Karachi, havenstad in het zuiden van Pakistan, slaat alarm. „De Taliban zaaien geweld. Elke dag worden hier een dozijn mensen omgebracht. Ik bezocht reeds vele families die getroffen werden door dit geweld, ik zegen hen en beoefen hen de steun van de Kerk.” In de eerste acht maanden van 2012 kwamen 1.725 mensen om het leven in wat de overheid bestempelt als „straatgevechten”. Noel Alfonse, coördinator van de lokale Commissie Rechtvaardigheid en Vrede, bevestigt: „Karachi is een stad zonder vrede, waar burgers gebukt gaan onder een lawine van geweld. In Essa Nagri, een wijk waar zo’n 50.000 christenen leven, worden christenen gevisseerd.” (IVH)